

[Ingerlise Koefoed]

skal komme med nogle få bemærkninger om de andre ordføreres indvendinger eller ord om forslaget.

Vi bliver ved med at høre om den rolle, Det kgl. Teater spiller i Københavnsområdet, og det er da sikkert også rigtigt, at Det kgl. Teater spiller en rolle for en del mennesker, der bor i Københavnsområdet, ligesom Fiolteatret spiller en rolle for andre mennesker, der bor i Københavnsområdet.

Det kgl. Teater og Den storkøbenhavnske Landsdelsscene har jo ikke et fælles teaterbudget. Men hvis man nu endelig vil have tingene ind i én pulje, og hvis man synes, man skal tilgodese både det, som hr. Bernhard Baunsgaard i mange sammenhænge plejer at karakterisere som Det kgl. Teaters hovedpublikum, nemlig en ung mand fra Østerbro, der går i teatret med sin bedstefar, og det publikum, der kommer på Fiolteatret, og som nok er lidt anderledes, kunne man jo overveje, når man ikke kan finde pengene andre steder, at se på budgettet for Det kgl. Teater til næste år for at se, om man ikke kunne finde de 3-4 mill. kr. til Fiolteatret på Det kgl. Teaters budget, når vi nu endelig skal have tingene i én pulje.

Jeg har ikke spor imod Det kgl. Teater, og det ved hr. Bernhard Baunsgaard godt; jeg går der selv med børnebørn og mænd, og hvad ved jeg, og jeg synes, det er fint, men jeg mener, at sammenligningen her er absurd, og jeg mener, det er udenomssnak.

Jeg mener også, det er udenomssnak, når hr. Bernhard Baunsgaard hele tiden taler om Københavns amt i stedet for at tale om teaterpublikummet i Københavns amt. Befolkningen i det storkøbenhavnske område er ikke nævnt med ét ord; man taler hele tiden om amtspolitikere, men man ved godt, at de mennesker, der bor i Fiolteaterområdet, og de, der benytter Fiolteatret meget, måske ikke lige præcis er dem, der har den allerstørste indflydelse på, hvad politikerne i Københavns amt og i landsdelsscenen m.fl. måtte mene; det er udenomssnak.

Det, det drejer sig om, er at ligestille Københavns amt med andre. Indtil man har fået den teaterlovsrevision, som vi nu har set frem til i nogle år med større eller mindre forskrækkelse, alt efter hvem der nu skal bestemme, hvordan den skal se ud, synes jeg, man skal prøve på at bevare muligheden for

det teaterudbud, vi har, når vi også har Fiolteatret.

Jeg kan ikke tro på, at man ikke på en eller anden måde skulle kunne finde de ekstra penge. Man fandt for nylig, så vidt jeg er orienteret, nogle ekstra penge til Boldhusteatret, da det var i nød; man må også et eller andet sted kunne finde nogle ekstra penge til Den storkøbenhavnske Landsdelsscene eller til Fiolteatret, hvis vi stadig væk skal hænge det op på den ene ting. For det er jo rigtigt, som ministeren siger, at der er mange teaterforestillinger, også nogle, der ikke er teaterforestillinger. Der kommer sandsynligvis også efterhånden nogle musicals, og det skal der da have lov til, hvis der ellers også kan blive plads til noget af den slags, som de spiller på Fiolteatret, men det ser det ikke ud til at der kan.

Jeg synes, det har været meget rørende at høre så godt som alle ordførere stå heroppe og forsikre, at de beklager, det er Fiolteatret, det skal gå ud over. Det er glædeligt at høre, for så er det da muligt, at der også kunne komme et flertal for et andet forslag, nemlig et forslag, der gik ud på i de 2-3 år, indtil teaterloven er revideret, at skaffe de ekstra penge et eller andet sted fra, som skal bruges til Fiolteatrets videre drift. Jeg har da ikke noget imod at formulere et sådant forslag, hvis jeg ikke kan komme igennem med det foreliggende, men det vender vi tilbage til.

Jeg synes, man har talt for lidt om noget, som er meget vigtigt, nemlig bredden i teatertilbuddet. Der er en vis bredde i det storkøbenhavnske teatertilbud, men jeg mener, at bredden bliver bredere – og rigtigt bredere – af Fiolteatret.

Selvfølgelig er det vigtigt, hvis landsdelsscenen og Københavns amt, som jo skal have møde om det her i aften, vil undersøge alle muligheder for besparelser endnu en gang, om man kunne udsætte musicalgangssætningen, om man måske kunne have en lidt langsommere takt i ombygningerne af de andre teatre, og om der skulle findes nogle andre løse penge.

Jeg mener ikke, at man, som hr. Bernhard Baunsgaard også prøvede at gøre heroppefra, længere kan bruge belægningsprocenten som undskyldning for, at det netop er Fiolteatret, det skal gå ud over, for i de første to forestillinger, der er gennemført i denne sæson, er der nu en personbelægning på 74,8 pct. og